

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

2. neděle velikonoční cyklus A

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu. (Jan 20,24-31)

Pomůcky: rozstříhaná obyčejná náplast, fixy

Milé děti, dnes jsme se v evangeliu dozvěděli, že pro učedníka Tomáše bylo těžké uvěřit, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. Ani se mu nemůžeme divit. Známe sice z pohádek, že např. Sněhurka ležela jako mrtvá a když ji krásný princ políbil, tak se probudila. Ale to byla pouze pohádka.

Tomáš byl skutečný člověk, který Pána Ježíše dobře znal. Viděl ho, když ho vojáci zatkli a pak možná viděl i z dálky jeho smrt na kříži, (protože být přímo pod křížem se Tomáš neodvážil, aby i jeho vojáci nezatkli, nevydali Pilátovi a neukřižovali). Viděl, jak je Ježíš mrtvý a uložený v hrobu, který hlídali vojáci. A najednou mu jeho přátelé říkali, že Ježíš vstal z mrtvých a že s ním dokonce mluvili a viděli jeho rány po hřebech v rukou i v nohách. Tomáš se rozhodl, že neuvěří, dokud se na vlastní oči nepřesvědčí, že Pán Ježíš skutečně vstal z mrtvých. Dokonce měl pro svou víru ve zmrtvýchvstání požadavek. Víte děti jaký? (*nechte reagovat děti*) Ano. Jeho požadavek zněl: „Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“

Chtělo by se někomu z vás sahat do rány jinému člověku? Myslím, že ne. A přesto jsme často všichni Tomášovi podobní. Také nechceme uvěřit, že když slyšíme od maminky, že Bohu se určitě nelíbí naše hádky se sourozenci, naše praní se o hračky, naše neposlušnost, naše touha mít všechno, co nabízejí obchody... nechceme tomu věřit. Možná máme pocit, že Bůh je někde daleko a nevidí do našeho srdce. Ale Bůh je blízko našemu srdci a nejvíce ho těší naše vzájemná láska mezi námi v rodině. Proto se o ni snažme a nezapomínejme, že Bůh nás má opravdu rád.

Nyní tady pro vás mám děti připravené náplasti. Víte, na co se používají? (*nechte reagovat děti a rozdejte jim náplasti*) Ano. Náplasti se používají na ošetření ran. I Pán Ježíš měl rány na rukou a na nohou a také v boku. Vzpomínáte si? Nyní si vezměte fixy a z druhé strany na náplast namalujte nějaký pěkný obrázek. Až tu náplast bude někdo potřebovat k ošetření, můžete mu ji věnovat. Uvidíte, že ho jeho zranění už nebude tolik bolet ☺

A kdo umí psát, může na náplast ještě napsat větu: „Bůh je milosrdný“, protože víte, jak se říká dnešní neděli? (*nechte reagovat děti*) Neděle Božího milosrdenství.